

זוהר הערב רב

מה שלא שומעים מרבני הערב!!!

חלק כב

אור הזוהר 596 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

גלגול עיבור שפעם אחת אבל חלב בדיעה ובמודר
סיבת גלגול של ר' יהושע סוריאנו הוא בגלל **שפעם אחת לא נזהר ואכל חלב* בידיעה ובמידה.**
מטעם זה אני מקפיד מאוד בענין זה ועל ידי כך מתקנו

שאני נוהג לשבת שעתיים בניקור הבשר ואני משלים כמעט כפליים מן הבשר עם החלב, כמו כן נזהר אני כל ימי שלא יכנס בפי שום בשר שלא נוקר על ידי מומחה וחסיד.

* ראה דבר נפלא ונורא מה שכתב בספר הקדוש מדרש תלפיות (ענף גיד הנשה, בשם ספר מנחה בלולה פרשת בשלה) וז"ל: "במדרש הנעלם **את** לרבות תשעה באב, רצונו כי בזה הפסוק **"על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה"** נרמזו ארבע הצומות, ג' - ג' בתשרי, י' - עשרה בטבת, גי"ד במספר י"ז - הוא **"יז בתמוז, א"ת** לרבות תשעה באב, ואותיות **הנשה"ה** - **השנה** כי באלו ימים בשנה לא יאכלו בני ישראל, גם **א"ת גי"ד הנשה** בגימטריא **ט' באב**."

ומוסיף על זה במדרש תלפיות וז"ל: "אמר הכותב **שס"ה** גידים שבאדם כנגד ימות השנה, כל אבר כנגד יום אחד, **וגיד הנשה כנגד יום ט' באב**, וכיון דסמא"ל שולט ביום ט' באב לכן יוכל סמא"ל שהוא השר שבא להלחם בו כדכ"ז"ל לשלוט באבר זה שהוא חלקו, ולכן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה על שנגע בו סמא"ל הטמא" עכ"ל."

ונראה להסביר קצת הדבר מדוע התאמץ הס"מ דוקא על מצות גיד הנשה, להלחם בעקב בגיד הנשה דוקא, ויתבאר על פי מה שכתוב בספר הקדוש עץ חיים להארי"ל, דמלחמת יעקב אבינו עם הס"מ היה על ענין חלב שישראל יוכלו לפני ביאת המשיח בסוד עקביים שמרומז לעקבתא דמשיחא, דהס"מ שרו של עשו רצה שיוכשלו בזה ועל ידי זה יהיה לו בניקל לעכב ביאת משיח צדקינו ולא יהיו תמכין דאורייתא בישראל, אלא שתלמידי חכמים יצטרכו לדאוג בעצמם לצרכי פרנסתם ועל ידי זה יתבטלו מלימודם חס ושלוש, ולא יוכלו ללחום נגד הערב רב מפחד פרנסתם, וכמו שכתוב בזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"ג) וזה לשונו, **ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב**, ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח **יהיו רוב הרבנים מהערב רב** כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסידים דעבדי לגרמניהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרוד על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמניהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם

לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, עד כאן, עיין שם עוד. וראה מה שכתב בספר הקדוש היכל הברכה (פרשת ואתחנן על פסוק הטיבו וגו'), ועיין ברעיא מהימנא (פרשת נשא), ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר), ובזוהר הקדוש על הפסוק **מלחמה לה' בעמלק מדר דר** (זוהר שמות דף ס"ז), בדיבור המתחיל "אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא", עיי"ש, ועיין עוד בזוה"ק (שמות דף קכ:) ובספר הקדוש אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) ובזוהר הקדוש פרשת משפטים (דף ק"כ ע"ב), עיין שם.

ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ועיין בספר דרך הנשר "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשיח בוודאי יבא. ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האביב" [ר"ת אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: **ר' נתן אדלער ותלמידיו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבן תחי' וגו' ואמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח, עכ"ל.** ובס' ברכת אברהם כתב כי זה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין לתקן דברים אלו, ורמז על זה ב"זע"ם" תצעה אר"ן, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

וכן כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל: **ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החרב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל**

יהי התינוק אחד מהפושעים והמורדים בדת אלקינו. ואם כן מי שהוא חכם ונבון בתכלית החכמה יתבונן בעצמו שהכרח גדול הוא למהר ולזרז לתקן דבר זה בלי איחור ועיכוב, כי מי יודע מה יולד יום פן ימות פתאום ולא חשוב נשמתו למקום אשר היא נצחבת ממנה ונשמתו תהי' מסורה למשחיתים ומחבלים אכזרים. (קב הישר פרק ל"ג אות ו')

הרוצה להנצל מקרי לא יטמא ברית הלשון ובפרט מנבלות הפה ולשון הרע כי הלשון והמעורר מכוונים, ומי שפוגם בלשון ודאי יחטא במעורר.

(צפורן שמיר סימן ז' ק"א להחיד"א)

המסתכל עובר בב' לאווין

אסור להסתכל באותו מקום (הערוה) שכל המסתכל שם אין לו בושת פנים, ועובר על והצנע לכת, ומעביר הבושה מעל פניו, שכל המתבייש אינו חוטא, דכתיב "ובעבור תהי' יראתו על פניכם זו הבושה לבלתי תחטאו". ועוד דקא מגרה יצר הרע בנפשי. וכל שכן הנושק שם שעובר על כל אלה. ועוד שעובר על "בל תשקצו את נפשותיכם". (אורח חיים סימן ר"מ סעיף ד')

אמר ר' יוחנן ב"ד ד' דברים סחו לי מלאכת השרת... אילמים מפני מה הויין [הבנים הנולדים] מפני שמנשקין על אותו מקום וכו' סומין מפני מה הויין מפני שמסתכלין באותו מקום. (נדרים דף כ.)

בשכבו ובקומו לא יסתכל על אשתו שישנה אז על מטה האחרת כדי ליהנות בזה, ואף שהיא טהורה, דיבוא על ידי זה להרהור ורחמנא ליצול כל הצרות באים על ידי זה, ולהיפק הנשמר מכל הנזכר לעיל צומח למעלה למעלה. וכל טובת האדם תלוי בזה בין ברוחניות ובין בגשמיות וכו'. (טהרת ישראל סימן קפ"ד סימן קטן כ"ג)

בימי נדתה איסור גמור להסתכל בכל מקומות המכוסין שבה, ואפילו עקבה, והעונש על זה, דהויין לו בנים שאינם מהוגנים. (יורה דעה סימן קצ"ה ואחרונים)

קבלתי מן הצדיקים בהזדמן חס ושלוש אל האדם איזה הסתכלות בעבירה, או הרהור עבירה, והיצר בוער בקרבו [להסתכל], ינדור לצדקה דבר מה וינצל, ויחליש כח היצר. (אגרא דפרקא סימן ק"ד)

הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים: וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמאם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לועז' שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמעמדת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסטירא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

מי שהוא רגיל בקללות או דברי ריבות, גלגול נשמתו מערב רב

אם הוא רגיל בקללות או דברי ריבות אז תדע שנשמתו היא מסטרא אחרא משורש נחש וצפע ואינו מגזע קדוש כי אם מערב רב, ואף שיש לו אב ואם צנועים וחסידים מכל מקום גלגול נשמתו מערב רב, וכיוצא בו מי שיש לו פה מדבר דברים בטלים ודברי נבלה חס וחלילה מבואר גם כן בדברי האריז"ל המנבל פיו פוגם בלבנה ועושה מאותיות לבנה - נבל"ה חס וחלילה וכאשר כי פי דברי הפוגמים הם מרובים לבארם ולא יספיק להם אף עשרה פרקים לזכור גודל עונש שלהם על כן אני מזהיר בקצרה שצריך אדם לדעת כי פה שהוא גדור ומסוייג וכו' האי פומא איקרי פומא קדישא דהקדוש ברוך הוא משתבח בגוי'.

(קב הישר פרק ג')

אין דבר בעולם לטהרת הנפש כמו בלימת פיו משיחה בטילה, גם הוא תועלת לתפלה שלא יבלבלו אותו מחשבות זרות. (יסוד ושרש העבודה שער י' פרק ד')

ידוע כי הפה רומז לשכינה, גם לשון גימטריא שכינה, וכן שפה גימטריא שכינה, וזה שמקלקל פיו ולשונו עלי נבל פוגם מאד חס וחלילה באברים הרומזים לשכינה אשר יוצאים מרשות היחיד ואשר יביאם לסטרא אחרא אוי לו אהה על נפשו ותעל צחנתו ובאשו. (חיד"א, לב דוד פרק ט"ז)

המנבל פיו מנדין אותו למעלה

אלו דברים שבית דין שלמעלה מנדין למי שעובר עליהם - מי שמדבר נוול פה חס ושלוש וכו' ועבירה החמורה שבאלו עשרה עבירות הנזכרים לעיל הוא המנבל פיו... (קב הישר פרק ל"ד)

המנבל פיו, בהיותו במקום סכנה בקל יוכל להנזק, כי הוא כהפקר ממש, כי אין משגיחין עליו מן השמים

עוד שם: וזהו ענין רע להאדם כשמנדין אותו למעלה כי כל זמן שהוא בבנידי תפלתו אינה נשמעת ונשמתו היא נע ונד מחוץ לפרגודא קדישא ונסתלקת ממנו שמירות ששומר עמו ישראל, ובהיותו בדרך או בשאר מקום סכנה בקל יוכל להנזק כי הוא כהפקר ממש כי אין משגיחין עליו מן השמים. ובאם אשתו מתעברת ממנו באותן הימים אז

ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקורב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישטחו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמנו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטריפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.